

"بسمه تعالیٰ"

مقاله:

۶- معماری مساجد و بهداشت جسمی و روانی انسان

چکیده

مقاله‌ی حاضر با اشاره به اهمیت ویژه‌ی مراکز عبادی در ادیان الهی، انتخاب معماری صحیح را زمینه‌ساز نیل به اهداف مقدس مسجد معرفی کرده است. در بخش نخست، نگارنده برخی از دستورهای بهداشتی اسلام در خصوص مساجد، همچون نظافت و آراستگی، را مطرح می‌کند و در بخش دوم، برخی از مصاديق رعایت سلامتی در معماری مسجد، همچون برخورداری از نور و تهويه‌ی مناسب، را بررسی می‌کند.

اشاره

از دیدگاه اديان الهی، عبادت و اظهار بندگی و خضوع دربرابر آفریدگار هستی اهمیت ویژه‌ای دارد و براین اساس، مکان عبادت جایگاه والایی دارد. در مکتب اسلام، به مسجد به عنوان «بیت الله» و مرکز عبادت توجه خاصی شده است، به طوری که از زمان تأسیس نخستین مسجد، در زمان حیات پربرکت نبی اکرم (صلی الله علیه و آله) تا دوران کنونی، علی‌رغم فرازونشیب‌های بسیار مسلمانان، مسجد همواره مورد توجه مسلمانان بوده است. معماری مساجد نمودهایی از این توجه را به خوبی آشکار می‌سازد. معماری می‌تواند زمینه‌ساز و تسهیل‌کننده‌ی نیل به اهداف مقدس و انسان‌ساز مکان‌های عبادی باشد. با استفاده از متون اسلامی، می‌توان استنتاج کرد که چنان‌چه مسجد با استمداد از دیدگاه‌های اسلام طراحی و ساخته شود، دستیابی به سلامت جسمی و روانی مورد نظر مکتب اسلام نیز تسهیل خواهد شد. در واقع، بهره‌گیری از دستورهای جامع‌نگر و انسان‌ساز اسلام زمینه‌ساز اعتلای نقش مساجد در تأمین سلامت جسم و روح انسان‌هاست. این مقاله، پس از نگاهی کوتاه به آیات و روایات، بعضی از مصدقه‌های عینی رعایت بهداشت جسمی و روانی را در مسجد گوش زد می‌کند.

بخش اول

برخی از دستورهای بهداشتی اسلام در خصوص مساجد

۱. نظافت و پاکیزگی مساجد: در متون اسلامی، علاوه بر دستورهایی که درباره‌ی عمران مسجد آمده

است، توصیه‌های بسیاری درباره‌ی نظافت و پاکیزگی مسجد نیز وجود دارد. مانند:

- دستور تطهیر خانه‌ی خدا به حضرت ابراهیم^(علیه السلام): «طَهِّرَا بَيْتَكَ لِلظَّاهِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعَ

السُّجُودِ».^۱

- امام صادق^(علیه السلام) از حضرت رسول اکرم^(صلی الله علیہ وآلہ وساتھی) روایت فرمود: «هر کس مسجدی را نظافت

کند، حق تعالیٰ ثواب آزاد کردن یک بندۀ را برای او می‌نویسد و اگر کسی به اندازه‌ی دارویی که در چشم
می‌ریزند از مسجد خاکروبه بردارد، خداوند دو بهره‌ی عظیم از رحمت به او کرامت فرماید».^۲

- از پیامبر اکرم^(صلی الله علیہ وآلہ وساتھی) نقل شده است: کفش خود را (جهت حفظ پاکیزگی مسجد) نزدیک
در مسجد و در مکان مشخصی بگذارید.

در کتاب‌های فقهی نیز احکامی مبسوط درباره‌ی طهارت مسجد آمده است.^{۳،۴}

۲. نظافت و بهداشت بدن و پوشاش نمازگزار: خداوند در قرآن کریم ضمن بیان خصوصیات مسجد
قبا می‌فرماید: «فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَن يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ»،^۵ در آن مسجد کسانی هستند که دوست
دارند از آلودگی‌ها و ناپاکی‌ها (ظاهری و باطنی، جسمی و روحی) پاک شوند.^۶

احادیثی بسیار در فضیلت ورود با طهارت به مسجد وارد شده است از جمله:

- امام صادق^(علیه السلام) فرمود: «لَا تَدْخُلِ الْمَسَاجِدَ إِلَّا بِالطَّهَارَةِ»، داخل مسجد نشوید، مگر با طهارت.

- امام صادق^(علیه السلام) فرمود: «عَلَيْكُمْ بِإِيمَانِ الْمَسَاجِدِ فَإِنَّهَا مَيْوَةُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ وَمَنْ أَتَاهَا مُطَهَّرًا
طَهَرَهُ اللَّهُ مِنْ ذُنُوبِهِ وَ كُتُبَ مِنْ زُوَارِهِ»، برشما باد رفن به مساجد، به درستی که مساجد خانه‌های خدا در
روی زمین هستند و هر کس با طهارت به مسجد رود، خداوند او را از گناهانش پاک گرداند و او را از زوار
خودش محسوب می‌کند.^{۷،۸}

۱. سوره‌ی بقره، آیه‌ی ۱۲۵

۲. مجلسی، محمدباقر، عین الحیوة، مؤسسه‌ی مطبوعاتی امیرکبیر، ص ۲۷۷ - ۲۷۵ و ۵۷۴ - ۵۷۳

۳. امام خمینی قدس‌سره، رساله‌ی توضیح المسائل، انتشارات وزارت ارشاد اسلامی، مسائل شماره‌ی ۷۹۸ الی ۸۶۵

۴. رزاقی، ابوالقاسم، مسجد پایگاه توحید و تقوی، انتشارات حزب جمهوری اسلامی، ۱۳۶۲

۵. سوره‌ی توبه، آیه‌ی ۱۰۸

۶. رزاقی، ابوالقاسم، مسجد پایگاه توحید و تقوی، انتشارات حزب جمهوری اسلامی، ۱۳۶۲

۷. رزاقی، ابوالقاسم، مسجد پایگاه توحید و تقوی، انتشارات حزب جمهوری اسلامی، ۱۳۶۲

۸. ری‌شهری، محمد، میزان الحکمة، المجلد الرابع، مکتب الاعلام اسلامی، ص ۳۹۰ - ۴۰۰ و الأمالی (للسدقوق)، النص، ص ۳۵۹

همچنین، توصیه شده است که نمازگزار قبل ورود به مسجد، ته کفش خود را بررسی کند تا کثیف و آلوده نباشد. درمورد لباس نمازگزار نیز احکام فقهی متعددی بیان شده، بهنحوی که پاکبودن لباس نمازگزار از جمله شرایط نماز است. همچنین، استحباب پوشیدن لباس سفید و پاکیزه‌ترین لباس‌ها و کراحت پوشیدن لباس سیاه و چرک و مسائلی دیگر در کتاب‌های فقهی بیان شده است.^{۱۰،۹}

بدیهی است طهارت و پاکی جسم مرحله‌ی ابتدایی و مقدماتی طهارت روح است؛ بنابراین انسان مسلمان باید از مرحله‌ی طهارت جسم گذر کند تا به طهارت روح دست یابد. مسجد مکان افراد پاک و مظہر، از لحاظ جسم و روح، است؛ چنان‌که در آیه‌ی ۲۸ سوره‌ی توبه، مشرکان ناپاک محسوب شده‌اند و حق ورود به مسجدالحرام از آنان سلب شده است.^{۱۱} امام خمینی (قدس‌سره) درباره‌ی اولویت تطهیر روح بر جسم پس از بیان آیه‌ی شریفه‌ی «فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ»^{۱۲} می‌نویسد: «osalik روشن‌ضمیر از دستور شرع مقدس به تطهیر ظاهر در حال نماز متفطن می‌گردد که نجاست باطن و آلودگی جان به مراتب بیشتر و شدیدتر از نجاست و آلودگی ظاهر تن است که به فرموده‌ی عارف رومی:

این نجاست ظاهر، از آبی رود
و آن نجاست باطن، افزون می‌شود
این نجاست بویش آید بیست گام
و آن نجاست بویش از ری تا به شام
بلکه بویش آسمان‌ها بر رود
بر دماغ حور و رضوان به شود

پس اعتنا به تطهیر دل و جان بیش از تطهیر تن و لباس کند...».^{۱۳}

^۹. امام خمینی قدس‌سره، رساله‌ی توضیح المسائل، انتشارات وزارت ارشاد اسلامی، مسائل شماره‌ی ۷۹۸ الی ۸۶۵، ۱۳۶۴.

^{۱۰}. نجفی، گودرز، راز نیایش، سازمان تبلیغات اسلامی، ص ۷۰ - ۸۱، ۱۳۷۷.

^{۱۱}. رزاقی، ابوالقاسم، مسجد پایگاه توحید و تقوی، انتشارات حزب جمهوری اسلامی، ۱۳۶۲.

^{۱۲}. سوره‌ی توبه، آیه‌ی ۱۰۸.

^{۱۳}. امام خمینی قدس‌سره، پرواز در ملکوت اسرار الصلوٰة، انتشارات نهضت زنان مسلمان، ج ۱، ص ۱۲۸، ۱۳۵۹.

۳. آراستگی هنگام ورود به مساجد: در آیه‌ی ۳۱ سوره‌ی اعراف به مسلمانان توصیه شده است که در مسجد با زینت حضور یابند: «يَا يَٰٰنِي آَدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ»، در رفتن به مساجد زینت‌های خود را نیز به‌همراه بردارید.

در متون اسلامی، به حضور انسان به‌نحو مناسب در مساجد توصیه شده است، چنان‌که استفاده از عطر و گلاب سفارش شده است.^{۱۴} برخی اظهار داشته‌اند که منظور آیه فقط آرایش ظاهری نیست؛ بلکه آراستگی معنوی را هم شامل می‌شود.^{۱۵} علاوه‌بر این، به خوشبوکردن مساجد نیز توصیه شده است.^{۱۶}

۴. نهی از اندختن آب دهان در مساجد: از جمله اعمالی که انجام‌دادن آن‌ها در مسجد مکروه شمرده شده است، اندختن آب دهان و بینی و خلط سینه در مسجد است.^{۱۷}

۵. نهی از تولید سروصدایی بلند و آزاردهنده در مساجد: امروزه، در جهان مسئله‌ی آلدگی صوتی و عوارض آن بر انسان از جمله مسائل شایان توجه است.^{۱۸} در متون اسلامی، برای حفظ حرمت و جایگاه والای مسجد، بانگ و آواز بلند در مساجد ناپسند شمرده شده است.

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) در پاسخ به پرسش ابوذر مبنی بر اینکه «چگونه مساجد خدا آباد می‌شود؟» فرمودند: «با بلندنکردن صدا، به کارهای باطل مشغول‌نشدن، خرید و فروش نکردن و ترک کارهای لغو در مسجد».^{۱۹}

این‌ها فقط گوشه‌ای از تعالیم اسلام بود. این‌گونه موارد نشان می‌دهد که اسلام برای حفظ حریم مسجد، از جنبه‌های گوناگون، از جمله رعایت مسائل بهداشتی، اهمیت زیادی قائل است و برای این اساس باید در معماری مساجد به سلامت جسم و روح انسان توجه کامل بشود.

^{۱۴}. امام خمینی قدس‌سره، رساله‌ی توضیح المسائل، انتشارات وزارت ارشاد اسلامی، مسائل شماره‌ی ۷۹۸ الی ۸۶۴.

^{۱۵}. صبورادوبادی، احمد، آئین بهزیستی اسلام، دفتر نشر فرهنگ اسلامی، چ ۲، ج ۱، ص ۵۶۹ - ۱۲۷، ۱۳۱، ۱۲۵ - ۱۳۶۷.

^{۱۶}. رزاقی، ابوالقاسم، مسجد پایگاه توحید و تقوی، انتشارات حزب جمهوری اسلامی، ۱۳۶۲.

^{۱۷}. همان.

^{۱۸}. ریانی، محمد، نگرشی بر صدا و آن بر انسان بااستفاده از متون دینی، فصلنامه‌ی علمی، آموزشی، تخصصی و تحقیق شناوی‌شناسی، شماره‌ی ۱۱ و ۱۲، بهار و تابستان ۱۳۷۸.

^{۱۹}. رزاقی، ابوالقاسم، مسجد پایگاه توحید و تقوی، انتشارات حزب جمهوری اسلامی، ۱۳۶۲.

^{۲۰}. ری‌شهری، محمد، میزان الحکمة، المجلد الرابع، مکتب الاعلام الاسلامی، ص ۳۹۰ - ۴۰۰.

بخش دوم

برخی از مصادیق رعایت سلامتی در معماری مسجد

در معماری مسجد، باید به این موارد توجه شود تا زمینه‌ی سلامت جسمی و روانی انسان فراهم شود:

۱. طراحی مکان‌های مناسب برای انجام‌دادن مقدمات نماز: در متون اسلامی، توصیه شده است که افراد با طهارت به مسجد وارد شوند. براین اساس، باید مکان‌های بهداشتی مناسبی برای انجام‌دادن مقدمات نماز فراهم شود. باید ساختار و طراحی سرویس‌های بهداشتی به صورتی باشد که امکان انتقال آلودگی‌های عفونی به حدائق برسد و به علاوه در مصرف آب صرفه‌جویی شود.
۲. امکان نظافت و طهارت به نحو شایسته: با عنایت به لزوم پاکیزگی مساجد، معماری ساختمان آن باید به گونه‌ای باشد که تمیز کردن مسجد آسان باشد. برای مثال، مصالح ساختمانی‌ای که در معرض شستشو و نظافت است باید مقاوم و مستحکم باشد تا بتوان به راحتی با مواد شوینده‌ی بهداشتی آن را شست.
۳. نور و تهویه‌ی مناسب: نور و تهویه‌ی مناسب بر سلامت جسم و نشاط روحی انسان تأثیر دارد؛ لذا در معماری مساجد باید به آن‌ها توجه شود.

۱. ۳ - نور مناسب: درمورد روشنایی مسجد احادیشی بسیار وارد شده است، از جمله: نبی مکرم اسلام(صلی الله علیه و آله و سلم) می‌فرماید: «هر کس در مسجدی از مساجد خدا چراغی برافروزد، تازمانی که روشنایی چراغ در آن مسجد باشد، پیوسته ملائکه و حاملان عرش برای او استغفار می‌کنند».^{۲۱، ۲۲}

مهم‌ترین منبع نور، آفتاب است. نور جان‌بخش آفتاب در سلامت انسان تأثیری مهم دارد. انوار آفتاب از عوامل مهم نابود‌کننده‌ی ویروس‌های عفونت‌زاست. پرتوهای آفتاب تعداد گلبلول‌های سفید سطحی بدن را افزایش می‌دهد و در بهبود دردهای مفصلی و استخوانی مؤثر است.^{۲۳} بنابراین، بهتر است در معماری مسجد این نکته‌ها رعایت شود:

- با طراحی صحیح ساختمان و با تعبیه‌ی پنجره‌های بزرگ در دیوار مساجد می‌توان از نور آفتاب در طول روز بهره گرفت.

^{۲۱}. رزاقی، ابوالقاسم، مسجد پایگاه توحید و تقوی، انتشارات حزب جمهوری اسلامی، ۱۳۶۲.

^{۲۲}. مجلسی، محمد باقر، عین الحیوة، مؤسسه مطبوعاتی امیرکبیر، ص ۲۷۷ - ۲۷۵ - ۵۷۴ - ۵۷۳.

^{۲۳}. مولوی، محمدعلی و ثمر - گیتی، بهداشت همگانی، چهل، ۲، ۱۳۶۲.

- درمورد تدارک نور مناسب برای شب‌ها نیز طراحی شایسته به عمل آید تا نور از بالای سر بتابد؛ زیرا تغییرات ناگهانی در شدت نور، موجب جمع‌شدن و اتساع پی‌درپی مردمک می‌شود.
- درخشنده‌گی شدید چشم‌های نور بر اثر طولانی‌شدن مدت تطابق، سبب خستگی پی‌ها و عضلات چشم می‌گردد. بنابراین، چشم‌های نور مصنوعی باید شدت کافی و ثابت داشته باشد.
- روشنایی غیرمستقیم و نامرئی برای چشم مناسب‌تر است. بعد از نور غیرمستقیم، وسیله‌ی جانشین مناسب منبع نور ثابت است که به وسیله‌ی شیشه‌ی مات پوشیده شده باشد.^{۲۴}
- روشنایی باید در حد معقول باشد، زیرا اگر شدت نور از حد معینی فراتر باشد، چشم افراد خسته می‌شود.^{۲۵}

۳. تهویه‌ی مناسب: استفاده از هوای پاکیزه توأم با روشنایی و حرارت مناسب، آثار و فوائدی بسیار برای سلامت و تندرستی دارد. هوای اطراف به‌واسطه‌ی حرارت، حرکت، سکون، فشار و رطوبت بر اعضای حسی و عصبی پوست بدن اثر می‌گذارد. هوای تمیز سبب تحریک قوای فکری و نیز تحریک گردش خون در مویرگ‌ها می‌شود و درنتیجه تهویه در شش‌ها بهتر انجام می‌گیرد.^{۲۶} بر عکس، هوای نامطبوع موجب احساس ناراحتی، گرفتگی و مریضی می‌شود.

هوای محل تجمع افراد به‌سبب تنفس، تبخیر عرق، تصاعد گازهای حاصل از سوخت و غیره فاسد می‌شود. بنابراین، باید منافذی برای دخول هوای تازه و تمیز وجود داشته باشد.^{۲۷} تهویه‌ی بهداشتی عبارت است از فراهم‌کردن هوای خوب و عاری از آلودگی. در معماری مسجد، باید تهویه‌ای مناسب کارگذاشته شود. استفاده از پنجره‌های مناسب می‌تواند نور و هوای تازه را به ارمنغان آورد.

۴. کاهش امکان سرایت بیماری‌های عفونی: در معماری مسجد، باید به کاهش امکان سرایت بیماری توجه شود؛ زیرا مسجد محل تجمع افراد با سنین متفاوت است و امکان سرایت بیماری‌های عفونی به طور بالقوه وجود دارد. برای کاهش سرایت بیماری‌های عفونی می‌توان راه‌های زیر را مدنظر قرار داد:

- به نقش نور خورشید در کاهش انتقال ویروس‌های عفونت‌زا توجه شود.

^{۲۴}. همان.

^{۲۵}. مرتضوی، ناهی، نور و روشنایی مناسب در کتابخانه‌ها، فصلنامه‌ی کتاب، بهار ۱۳۷۴، ص ۴۳-۴۴.

^{۲۶}. مولوی، محمدعلی و ثمر - گیتی، بهداشت همگانی، چهر، ۲، ۱۳۶۲.

^{۲۷}. همان.

● با توجه به اینکه در بروز برخی بیماری‌ها، بهویژه بیماری‌های تنفسی، تراکم جمعیت و فقدان تهویه نقشی اساسی دارد، ایجاد تهویه‌ی مناسب در کاهش سرایت بیماری‌های عفونی نقش بهسزایی دارد.

● ساختمان مسجد بهویژه کف ساختمان و نیز وضوخانه و سرویس بهداشتی باید از مواد و مصالحی ساخته شود که دربرابر مواد ضد عفونی کننده مقاوم باشد.

● ساختمان مسجد باید در معرض کوران هوا باشد.

● مساجد باید آب بهداشتی و سالم داشته باشند.

● مساجد باید سیستم فاضلاب و دفع مواد زاید داشته باشند.

● در وضوخانه‌ی مساجد مواد صابونی، بهویژه صابون مایع، وجود داشته باشد.

● برای جلوگیری از نفوذ حشرات و حیوانات موذی و منتقل کننده‌ی بیماری‌های عفونی، پنجره‌ها

توری دار باشند و دیواره‌ها سوراخ و منفذی نداشته باشند که محل زندگی حشرات موذی شود.^{۲۸}

۵. تدارک محل تقدیمه و پذیرایی: هرچند اساساً مسجد مکانی عبادی است، در مواردی باید از نمازگزاران پذیرایی شود. لذا، برای حفظ اصول بهداشتی و نیز حرمت مساجد، باید فضاهای مناسبی برای امور پذیرایی اختصاص یابد و در آن فضاهای شرایط بهداشتی مورد لزوم مراعات گردد؛ از جمله شستشوپذیربودن کف و دیواره‌ها، آفتابگیر بودن، وجود هواکش و ...^{۲۹}.

۶. رعایت بهداشت روانی و پرهیز از ایجاد تنفس: محیط زندگی بر روح و روان تأثیر می‌گذارد. به عبارت دیگر، وضعیت فیزیکی محیط بر جسم و روان آدمی تأثیر می‌گذارد. درخصوص معماری مساجد، به منظور ایجاد فضایی مناسب و آرامبخش باید نکات زیر را مدنظر قرار داد:

۱. استفاده از رنگ‌های آرامبخش: امروزه، روان‌شناسان به تأثیر فراوان رنگ‌ها بر روان انسان پی برده‌اند. در قرآن و فرهنگ غنی اسلامی نیز به این مسئله عنايت شده است، چنان‌که در داستان قربانی کردن گاو بنی اسرائیل، به رنگ زرد اشاره شده است: «تَسْرُّ النَّاطِرِينَ»،^{۳۰} این رنگ بینندگان را شاد می‌کند.^{۳۱} در

^{۲۸}. صادقی حسن‌آبادی، علی، کلیات بهداشت عمومی، چ، ۷، دانشگاه علوم پزشکی شیراز با همکاری انتشارات کوشامهر، ص ۴۸، ۷۹ - ۷۸ - ۸۱. ^{۲۹}. ۱۳۷۵، ۸۰.

^{۳۰}. مولوی، محمدعلی و ثمر - گیتی، بهداشت همگانی، چهر، چ، ۲، ۱۳۶۲.

^{۳۱}. سوره‌ی بقره، آیه‌ی ۶۹

معماری اسلامی، غالباً از رنگ‌هایی استفاده شده است که آثار محرک و مخرب بر اعصاب ندارد، بلکه اثر تسکین‌دهنده و آرامبخش دارد و رنگ آبی از جمله‌ی آن هاست.^{۳۱}

۲. ۶) هم خوانی با طبیعت: جهان طبیعت جلوه‌ی جمال الهی و نمود قدرت و حکمت یزدانی است. این نمودهای طبیعی و جلوه‌های آفرینش در تعبیرات قرآنی نشانه‌ها و آیات الهی هستند. علاوه‌بر فایده‌های گوناگون مادی‌ای که از قبیل محیط زیست عاید انسان می‌شود، مناظر زیبا، اصوات موزون و نغمه‌های طرب‌انگیز موجود در طبیعت، برای انسان نشاط روحی ایجاد می‌کند.^{۳۲} براین‌اساس، در معماری مساجد باید به هماهنگی با طبیعت توجه شود و حتی‌المقدور از ایجاد ساختمان‌های ناهمگون با بستر طبیعی خودداری شود. حفظ پوشش سبز علاوه‌بر زیبایی، در ایجاد هوای معتدل در منطقه نیز مؤثر خواهد بود.

۳. ۶) رعایت شرایط اقلیمی و جغرافیایی: انسان برای بهره‌برداری مناسب از محیط طبیعی و زیستگاه خود به بهره‌گیری از دانش جغرافی نیاز دارد تا بتواند به شناختی صحیح از وضعیت زندگی برسد.^{۳۳} در معماری مسجد، باید تنوع شرایط اقلیمی و جغرافیایی و انطباق بنا با آن مدنظر باشد تا در معرض تخریب قرار نگیرند. یادآور می‌شود که این مبحث نه تنها در تعارض با تأثیرات عظیم عبادت در ایجاد آرامش روانی و اطمینان برای انسان نیست؛ بلکه به نوعی مکمل آن است.

۷. رعایت فضای فیزیکی و زیستی جداگانه برای خانم‌ها و آقایان: با توجه به حضور گسترده‌ی خانم‌ها در مسجد، در معماری باید فضاهای مناسبی برای خانم‌ها در نظر گرفته شود تا ضمن رعایت حدود و حریم شرعی، از رفاه و آسودگی نسبی برخوردار باشند.

۸. توجه به نیازهای بهداشتی و خدماتی مساجد خاص: در برخی از مساجد، باید به رفع نیازهای نمازگزاران توجه بیشتری کرد؛ مثل مسجد جامع شهر، محل برگزاری نماز جمعه و مساجد بین راه. در این‌گونه مساجد باید به چنین مواردی توجه کرد: ایجاد سرویس‌های بهداشتی مناسب با نیاز، وجود محل‌های مخصوص برای نگهداری، استراحت یا بازی اطفال و استفاده از مساجد در غیر اوقات نماز برای

^{۳۱}. خرمشاهی، بهاءالدین، «روان‌شناسی رنگ در قرآن»، روزنامه‌ی جوان، شماره‌ی ۶۱، ۱۳۸۷/۲/۲۸.

^{۳۲}. صبور اردوبادی، احمد، آئین بهزیستی اسلام، خودآرایی، رنگ پوشانک، دفتر نشر فرهنگ اسلامی، ج ۲، ص ۵۴ - ۳۶۷.

^{۳۳}. ربانی، محمد، بهره‌گیری شایسته از محیط زیست با الهام از تعالیم اسلامی، مجموعه مقالات همایش همایش اسلام و محیط زیست، انتشارات سازمان حفاظت محیط زیست، ص ۲۴۵ - ۲۲۸، آذر ۱۳۷۸.

^{۳۴}. ربانی، محمد، «بهره‌گیری شایسته از دانش جغرافیا با الهام از تعالیم اسلام»، دهمین کنگره‌ی جغرافیای ایران، دانشگاه امام حسین، مهر ۱۳۷۸.

امور فرهنگی و آموزشی متناسب با شئون مسجد.^{۳۵}^{۳۶}

جمع‌بندی

آنچه به اجمال در این مقاله مطرح شد نشان داد که معماری مسجد نقش مهمی در بهداشت جسمی و روحی انسان دارد؛ اما همچنان زمینه‌های بسیاری برای تحقیق در این باره وجود دارد. استمداد از احکام الهی و بهره‌گیری از متون دینی نیز در این زمینه بسیار راهگشاست.

نویسنده: محمد ربانی خوراسگانی

منبع: مرکز رسیدگی به امور مساجد

^{۳۵}. ری شهری، محمد، میزان الحکمة، المجلد الرابع، مكتب الاعلام الاسلامي، ص ۴۰۰ - ۳۹۰، ۱۳۶۲.

^{۳۶}. امیدیانی، سید حسین، نقش موقوفات ایران اسلامی در توسعه‌ی علم و دانش، روزنامه‌ی اطلاعات، ۱۴ و ۱۵ تیر ۱۳۷۶.